

դէն չափը անցել է: Տարաբաղաբար այդ ճշմարտութեան մէջ դեռ եւս չէ համոզուում մեր ուսեակ երիտասարդութիւնը, և շարունակում է խոյս տալ ժողովրդից, շարունակում է հեռու մնալ դաւաճաներից, թէ՛ն խօսքով նա ցանկութիւն է արտայայտում օգտաւէտ լինելի ժողովրդին:

Բայց խօսք և գործ, — դրանք շատ հեռու կէտեր են, և մեր երիտասարդութիւնը, — թող ներքին մեզ նկատել, — դեռ դանդաղ է այն անցողական շրջանի մէջ, որը կոչուում է «Ֆրազայից դէպի գործ», և գուցէ այդ անցողական շրջանի մէջ պէտք է որոնել մեր երիտասարդութեան այդ կեղծ դրութեան այժմեան դադանիքը:»

10. Մ.

ՆՆՈՒՐԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան անդամները հրահրվում են ներկայ գտնվել ընկերութեան հերթական նիստին, որ լինելու է այսօր, երեքշաբթի օր, յունվարի 26-ին, երեկոյեան 7 1/2 ժամին Պարագոմոնցիների առարկաներն են. 1) ընթացիկ գործեր, 2) ղեկուցումը պետական զիւղացիների ձեռքով Անդրկովկասում հողերը կապալով վերցնելու մասին թույլատրվում է և կողմնակի անձանց ներկայ գտնվելու:

Պ. Սարգիս փրկչեանց խնդրում է մեզ տպել հետեւեալ նկատողութիւնը: Աճքի առաջ ունենալով, որ հայոց ծխական երկրասեան ուսումնարանների ծրագրում աւանդելի առարկաների մէջ մտցրած է և ընտանի պատմութեան դասաւարտութիւնը, և որովհետեւ այդ առարկայի համար աւանդելի դասաղբիք չը կայ հայոց լեզուով և ուսուցիչը ստիպված է աւանց աշակերտի ձեռքը մի դիք տալու, ինչն այս ու այն դրեքից իր առարկային վերաբերեալ նիւթեր ժողովել, պատրաստել ու պատրաստվել և ապա աւանդել, — ուստի եւ կատարում եւ չուսում տպագրութեան համար պատրաստ կը լինի մի դասաղբիք բնական պատմութեան, հայոց ուսումնարանների համար, որի մէջ ծրագրին համաձայն, բովանդակվելու են կենդանիների, բոյսերի և հանքերի նկարագրութիւնները, նրանց տուած օգուտը և վնասը: Այդ դասաղբիքը կազմելիս ձեռքի տակ եւ ունեցել դրքի նիւթերի վերաբերեալ դասաղբի հերթականութիւններ թէ՛ հայոց և թէ՛ ռուսաց լեզուներով:

Յունվարի 23-ին թիֆլիսի ժողովարանում կայացաւ կոնցրէստ յօդուտ Զէյթունի հրկիզակաների Ոչ մի ժամանակ ժողովարանի դահլիճները

պանութեամբ դատար, ընդհանուր դատախազ (բրթերթ), ընդհանուր դատախազի օգնական և այլն պաշտօններու հասած են: Կարելի է ըսել թէ՛ սոքա ամենի ալ խոշի մտքը իրենց պարտականութիւնները միշտ կատարած են, կարող պաշտօնեաներ եղած են և մեծապէս օգտակար հանդիսացած տերութեան: Ասոր հետ միասին այս պաշտօնեաներէն մեծ մասն ազգին մէջ գործունէաց անձեր եղած են և են, և իրենց դէմ ոչինչ նախապաշարում չը կայ:

Գ. Տատեհան Արթին պէյ: Թիւրքիոյ նշաւար դիւանագէտն. արտաքին գործոց նախարարութեան երկրորդ պետն, կայսեր մասնաւոր համարմանն ու սիրոյն արժանացած: Տատեհան անունն արդէն թիւրքիոյ հայոց ամենամտիրելի անուններէն մին եղած է: Այդ ընտանիքն երկար ատեն արքունի վաւորապետութեան պաշտօն վարած, սուլթաններու միշտ սիրելի եղած, այնքան բարիք մատուցած են ազգին Տատեհանը, որ ամէնուրեք համակրանք միայն վայելած են ու կը վայելեն: Մինչև ցայսօր Տատեհանը ազգասէր, կրօնասէր, բարեպաշտ են: Երբ իսկ Արթին պէյ կեղծեցապիտութեան և բարեպաշտութեան բարի օրինակ մ'է, և այդ անձն երեկել տարանդ մ'է, քաջ Քրիստոսապէս և ինչն կը խմբագրէ արտաքին գործոց պաշտօնական կարևոր ծանուցադիրներն Ազգասէր և կրօնասէր անձ մը Արթին պէյ, որուն համար կը պատմեն թէ՛ օր մը ծանր պարագայի մը մէջ ըսած է կայսեր թէ՛ ինչն իւր ազգն ու կեղծեցին կը սիրէ, հետեւաբար իւր կայսրն ու իւր տէրութիւնն, և ով որ իւր ազգին ու կեղծեցոյն հաւատարիմ չէ, նա կարող չէ հաւատարիմ լինել իւր կայսրն ու տէրութեան: Արթին պէյ երբեմն Ազգային ժողովոյ ատենա-

մանք այդքան լի չենք տեսած. բառի բուն նշանակութեամբ դահլիճներում անց գցելու տեղ չը կար: Կոնցրէստը շատ լաւ անցաւ: Երգչուհիներից դարձեալ տիկին Եօղեֆովիչ ամենից շատ ծափահարութիւններ ստացաւ, մանաւանդ նրա երգած հայերէն երկու երգերից յետոյ. տիկինը կրկնց «Ո՛հ ինչ անուշ» արդէն մի անգամ երգած բոմանքը և բացի սրանից երգեց և չինձ համար չէ՛ յայտնի երգը: Նրա հայերէն գեղեցիկ արտասանութիւնը լսելով, մարդս հրաժարվում է հաւատալ թէ տիկինը հայուհի չէ: Կոնցրէստի վերջում սիրողների և սիրողուհիների խումբը ազգային հարգասիրտով երգեց «Զէյթունցիներ» և «Վանցիներ» խորական երգերը: Նախահարութիւններին և «բիւրերին» վերջ չը կար: Կոնցրէստի յետոյ սկսվեցան պարեր և շարունակվեցան մինչև ժամը երկուսը կամ երեքը: Ինչպէս լսել ենք, երեկոյից ստացած զուտ արդիւնքը 1,000 բուբուռ հասած պիտի լինի:

Թիֆլիսի մարտական մէջ, սկսած յունվարի 25-ից և հետեւալ օրերին ներկայ ամսին, աճուրդով կը ծախվին զորքեր և արտասահմանեան (ասիական) ուրիշ սպարանքներ, որոնք յարձունիս են դրուված:

Բաթումից, պ. Գրիգոր Գրիգորեանցից ստացանք 10 բուբուռ յօդուտ ղէյթունցիներ: Նախկին 321 բուբուռ հետ կուսնանք խմբագրութեան մէջ 331 բուբուռ յօդուտ ղէյթունցիներ:

Տեղի պակասութեան պատճառով, մանաւանդ որ այժմ «Մշակը» շարժվել միայն երեք անգամ է հրատարակվում, իսկ տպագրելու նիւթեր շատ ունենք, անկարող ենք տպագրել մեր լրագրի էջերում այն բոլոր անձանց ցուցակները, որոնք գումարներ են նուիրում յօդուտ ղէյթունցիներին: Բայց ինչպէս լսել ենք, երբ ղէյթունցիների օգտին սկսված ժողովարարութիւնը կը վերջանայ, հրկիզեալ ղէյթունցիներին նպատակելու համար թիֆլիսում կազմված մասնաժողովը ղիտաւորութիւն ունի բոլոր նուիրատուների ցուցակները աւանդելով թերթերով հրատարակել և տարածել լրագրից: Եւս ժամանակ մինք էլ կը յանձնենք մասնաժողովին մեր ձեռքում եղած նուիրատուները բոլոր ցուցակները, որպէս զի նրանք էլ տպագրվին բոլոր միւս ցուցակների հետ միասին:

ՔԱՆԱՔՆԻ զիւղից մեզ դրում են, որ այդտեղի բնակիչներ՝ Աւաքել, Սմբատ և Թադէոս Տուրեան եղբայրները այս օրերս նուիրեցին իրանց ծնողի յիշատակին 50 բուբուռ յօդուտ Քանաքեռի

պետութիւն ըրած է, սակայն բաւական ժամանակ է լի վեր է որ ուղղակի պաշտօն մը չունի ազգին մէջ. արդէն այնքան ծանրապէս զբաղած է, որ պարագ վայրկեան մը իսկ չունի:

Այս հայերն էին անձ, որ անցեալ շաբաթ օր կը ներկայանային Մեծ-Եպարզոսին, նորա յատուկ հրահրանքը: Քեանիլ փաշա կը յայտարարէ նոցա թէ՛ վեհափառ կայսրն մասնաւոր հրամանաւ է, որ ղիրենք կոչած է իւր մօտ: «Մեր տէրը, կըսէ Մեծ-Եպարզոսը, շատ ցաւած է, որ հայ ազգը ջանքեր կընէ հեռանալու այն հաւատարմութիւնէն, զոր այսքան դարեր է լի վեր աւանդարտ պահած և առ օսմանեան դահն: Զանազան գաւառներու մէջ հայք յանձնաժողովները — քօ մ'ի թ է ն եր — կազմած են, և այդ յանձնաժողովը սերտ յարաբերութեան մէջ են Եւրօպիոյ ալ և ալ կողմերն գտնուող տաք զուլն և վտանգաւոր հայոց»: Եւ իբր սպացոյց այս ըսածներուն, Մեծ-Եպարզոսը ցոյց կուտայ իսկ մը նամակներ, ոյք խաղարկութեանց միջոցին գտնուած են, և այդ նամակները կը հաստատեն Եպարզոսին ակնարկած յարաբերութիւններն, մանաւանդ Մարտէլի հետ — «Գոնք, կը շարունակէ Քեանիլ փաշա, բարձրարոյն պաշտօնեաներն ունենան տէրութեան, աւարտի հայ ազգին, որոնք որ կայսրն կողմանէ այսքան փառաց և պատուոյ արժանացած էք, ինչպէս կարելի է որ ուշադիր չըլլաք ձեր ազգին մէջ տեղի ունեցած այս ցաւալի դէպքերուն և այդ մասին ընաւ մեզ բան մը ըսած չըլլաք»:

Հրահրեաներու պատասխանները կամիտիմ աստ, առանց ըսելու թէ՛ ոյն է իւրաքանչիւրին խօսքն, վասն զի գուցէ միոյն խօսքը միւսին վերադրուի և այսպէս չիտթութեանց տեղի տրուի:

հայոց ծխական դպրոցի: Թղթակիրը ցանկութիւն է յայտնում, որ ուրիշները հետեւն Տուրեան եղբայրների օրինակին:

Կ. Պօլսից, յունվարի 16-ից, «Հիւսիսային գործակալութիւնը» մայրաքաղաքի լրագիրներին հեռագրում է հետեւալը. «Մեծ-վիղրը պահանջում է հայոց պատրիարքից, որ նա հրահրէ հայոց հողերակալութիւնը և հայ ժողովրդին՝ Սուլթանին հաւատարմութեան երկուտ տալու: Պատրիարքը պատասխանց, որ ամենից առաջ պէտք է վերականգնեցվին հողերակալութեան արտօնութիւնները»:

Շուտով պետական խորհրդի մէջ պէտք է քննվի Կովկասեան բժշկական դիւանար վարչութիւնը վերջնականապէս լուծելու հարցը: Այդ վարչութեան վերաբերեալ բոլոր գործերը, ինչպէս հարցրում են Մօսկվայի լրագիրները, կենթարկվին ներքին գործերի մինիստրութեան բժշկական ղեպարտամենտին:

Հիւսիսային Արարիկ մեզ գրում են. «Մեր ժողովրդի մէջ ընթերցանութիւնը այնքան ընկած դրութեան մէջ է, և ընթերցանութեամբ պարագրելու դժուարութիւններն էլ այդ յետնկած մեռած քաղաքում այնքան շատ են, որ վաղուց արդէն միտք է ծագել այստեղ մի ընթերցարան հիմնելու, որտեղ ցանկացողները կարողանային կարդալ լրագիրներ և ձեռք բերել գրքեր: Ընթերցարանի հիմնարկութեան հարցը, բարեքաղաքար, այժմ բաւական առաջ է դնացել, նախաձեռնութեամբ Բարեքաղաքեան ընկերութեան այստեղի ձեռնարկ: Բարեքաղաքեան ընկերութեան անդամները իրաւունք կունենան ձեռքար օգտվելու ընթերցարանից: Ընթերցարանի ծրագրը արդէն ուղարկված է Բարեքաղաքեան ընկերութեան թիֆլիսի կենտրոնական վարչութեանը, և անկասկած կենտրոնական վարչութիւնը կը շտապէ իր հաւանութիւնը տալու մի այդպիսի օգտաւէտ գործի համար, որը կարող պիտի լինի բաւական նպաստել մեր ժողովրդին՝ զուրս դալու իր մտաւոր մեռելութիւնից»:

Պետական կառուածները մինիստրութիւնը յղացել է մի շատ համակրելի միտք, որը թէ՛ն նոր չէ, բայց մինչև այժմ դեռ գործածութիւն չէ գտել: Մինիստրութիւնը կամենում է զիւղական ուսուցիչներին տալ գոնէ մի թիւթ զիւղատնտեսական ուսում: Այդ նպատակին երկու տեսակ կարելի է հասնել. դրա համար կամ պէտք է վարժապետական դպրոցներում մտցնել զիւղատնտեսական դիտութիւնների ուսուցումը և կամ

Գլուխ է նաև ձեռք ենթադրել թէ՛ կարող չեն ոչ մանրամասնաբար և ոչ յայտնուած կարգաւ առաջ բերել տրուած պատասխաններն: Տեսակցութիւնը ժամ ու կէս տեւած է, ինչ որ ըսուած է կրնան դրաւել «Մշակի» մի բանի համարներն: կը համառօտեմ ճշգրտաւ:

Հրահրեալը կը յայտարարեն թէ՛ անշուշտ իրենց անձնական հաւատարմութիւնն և անձնութիւնն առ վե՛հ. կայսրն և առ տէրութիւնն, կասկածի ներքեւ չէ: Ինչ որ են իրենք, ինչ զիւրք, ինչ փառք ու պատիւ ամենն ալ կը պարտին իրենց կայսրն: Հետեւաբար ինչ որ ալ ըսեն իրենք, կը նկատուի անշուշտ իրենց ուղղամիտ զրացմանց թարգմանութիւնն:

Այս յայտարարութիւնն ընկելով հրահրեալը կը խօսին այն յանձնաժողովներու մասին, որոց համար ակնարկութիւններ ըրած էր Մեծ-Եպարզոսը: Բայց չորսն իրենց կարծեաց մէջ համաձայն չեն լինիր: Երկուքը տարբեր կարծիք կունենան, երկուքը տարբեր:

Երկու էֆէնդիներ կը յայտարարեն թէ՛ այդ յանձնաժողովներուն, ըլլան օսմանեան գաւառներու մէջ թէ՛ Եւրօպիայի քաղաքներու մէջ, ընաւ կարևորութիւն ընծայելու չէ տէրութիւնը, յիմար անձեր են, սրկաններ, որոց խնդ ու խելաւոր գործերը երբէք ազգեցութիւն մը չունեն ազգին վրայ, երբէք հետեւութիւն մը չեն կրնար արտադրել. պէտք է ուշադիր չըլլալ անոնց, և անան պիտի տեսնուի որ ինքնին պիտի մարին իյնան, անհետ պիտի ըլլան, ծաղու և արհամարհանաց առարկայ դառնալով:

Միւս երկու էֆէնդիները տարբեր կարծիք կը յայտնեն: Նրքա կը կարծեն որ այդ եղած շարժմանց, կազմուած յանձնաժողովներու, գրաւուած

պէտք է զիւղական վարժապետներին մի յայտնի ժամանակով ուղարկել զիւղատնտեսական դպրոցները՝ վարժելու և ուսանելու համար: Այդ հարցի լուծման համար մինիստրութիւնը, ինչպէս լսել է «Новое Обозрение» լրագրից, տեղեկութիւններ է հաւաքում հարկաւոր տեղերից:

Մի բանի տարի է արդէն, որ Անդրկովկասի մի բանի կողմերում, վաճառականները սկսեցին մեծ քանակութեամբ չա մի շուկայի օղէսաւ Բայց յայտնի չէ, թէ՛ ինչ պատճառներով այդ գործը աջողութիւն չը գտաւ, և չամիչի արտասանութիւնը մեր երկրից փոխանակ տարուց տարի աւելանալու, մնաց իբրև մի անաջող փորձ միայն: Դորա հակառակ, ինչպէս հարցրում են տեղական ուսուցիչները, Անդրկասպեան երկրում օղէսայի վաճառականների գործակալները մեծ քանակութեամբ առնում են տեղական չա մի շա ուղարկում են օղէսաւ: Ինչպէս երևում է, չամիչի աւետուրը Անդրկասպեան երկրում աւելի աջող պայագայ պէտք է ունենայ:

Ամսիս 24-ին կայացաւ Կովկասեան Բարեքաղաքեան ընկերութեան ընդհանուր ժողովը Թիֆլիսի զումայի դահլիճում, որին ներկայ էին մինչև 16 անդամ: Նախագահում էր պ. Ս. Արծրունի: Ժողովը հաստատեց ընկերութեան 1886 թվականի հաշիւը և 1888 թվականի համար պատրաստած նախահաշիւը: Այդ նախահաշիւով մուտք սպասվում է 4,500 բուբուռ: Այդ գումարը սպասվում է հետեւալ աղբիւրներից. այդ գումարի առկոտ՝ 1,500 բ. տարեկան անդամավճար՝ 1,000 բ., պարահանդէսներից և ներկայացումներից՝ 1,500 բ., անցեալից մնացորդ կայ 277 բ. 41 կօպէկ, նրբէրներ՝ 222 բ. 59 կօպէկ: Մուտքի համապատասխան ծախս նշանակված է 4,500 բուբուռ, որից 2,220 բուբուռ ուսումնարաններին, ուսումնորներին և աշակերտներին նպատ, բարեգործութիւնների համար 1,555 բուբուռ, և մնացածն էլ զիւղական և այլ մանր ծախսեր: Բարեգործական ընկերութեան անձեռնմխելի դրամադրութիւնը իր կազմի սկզբում հասնում է 25,670 բուբուռ: Երջիս նիստում ընդհանուր ժողովը ուղարկեց անձեռնմխելի Հին-Նախիջևանի տեղական ձեռնարկ առաջարկութիւնը՝ այդ քաղաքում մի ընթերցարան հիմնելու մասին, հաստատեց ընթերցարանի ծրագրը: Կարգադիցաւ Բարեքաղաքեան ընկերութեան Շուշու ձեռնարկ 1888 թվականի նախահաշիւը, և մի յայտարարութիւնը, որով ցանկութիւն է յայտնում Շուշու մի օրերոցայ Արհեստագիտական դպրոց հիմնելու, խնդրելով այդ գործի համար թիֆլիսի կենտրոնական վարչութիւնից տարեկան 300 բուբուռ նպատ: Ժողովը

թուղթերու պէտք է կարևորութիւն ընծայել: Այս իրենք ալ համաձայն են, որ հայ ազգն միշտ հաւատարմութեան վերմ զգացումներ կը տածէ առ օսմանեան կայսրութիւնն և այդ զգացմանց սպացոյցներ կուտայ, սակայն պէտք է ինքնին հարցնել թէ՛ ինչն երբեմն այսպիսի շարժումներ ընաւ գոյութիւն չունէին և այժմ սկսած են երկել: Մարմին մը վրայ երբ փաքիկ վէրքեր տեսնուին, մարմինն որքան ալ առողջ երևի, բայց և այնպէս այդ վէրքերն արդիւնք են հիւանդութեան մը, զոր պէտք է դարմանել: Այդ յանձնաժողովներն ալ, իրենց գործերն ալ որքան ալ կեղտոտ գործեր համարուին, բայց և այնպէս պէտք չէ ուշադրութիւն վրային:

Ինչպէս կը տեսնուի, հայ էֆէնդիները, թէ՛ պէտ շատ նրբութեամբ, բայց և այնպէս հասկացուած են Մեծ-Եպարզոսին թէ՛ կառավարութիւնը պէտք է հետամուտ ըլլայ թէ՛ ինչ են այն ներքին պատճառները, ոյք գոհութիւն կը պատճառեն հայոց և տեղի կուտան տէրութեան դէմ անախորժ շարժմանց: կը հասկցնեն նաև թէ՛ ազգ մը որքան ալ հաւատարիմ ըլլայ, բայց և այնպէս պէտք չէ գնալ դժգոհ պահել: Ե՛ն տկարներն ալ կրնան ծայրայեղութեանց դիմել, երբ յուսահատին:

Այս նկատողութիւններն ընկելով հանդերձ էֆէնդիները կը ընդունին նաև թէ՛ կառավարութիւնը լուսաւորուելու պէտք ունի այս դարձուածքներուն վրայ, սակայն միթէ՛ կառավարութիւնը, կըսեն, ուղիղ ճամբու մէջ է երբ այս ինչորոց քննութիւնն ու լուսաբանութիւնն յանձնած է Շահապղ էֆէնդիին: Պէտք է յիշեցնել թէ՛ Յանձնաժողով մը կազմուած է ընկելու համար Պօլսու մանց, կազմուած յանձնաժողովներու, գրաւուած

վի մէջ այդ դպրոցը հիմնելու և 300 բուրձի նը- պատ տալու մասին տեղի ունեցան վիճարանու- թիւններ, որից յետոյ վճարեցաւ հաստատել Շու- շու ճիւղի 1888 թ-ի նախահայրը, 300 բուրձի նպատ տալու հարցը խորհրդի կարգադրութեան թողնելով:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՈՒԼԻ ԲՈՂՈՒՐ ԳԵՐՄԱՆՆԻՍՅԻ ԿԵՄ

Եւրոպական մամուլի անկախ մասը ներկայու- մըս ընդհանրապէս այն միտքն է յայտնում, որ զերմանական կառավարութիւնը անդադար զը- զոնութեան պատճառներ է տալիս հարեան պե- տութիւններին, և դրանով աւելի է մեծացնում այն պատերազմական երկիւղը, որ այսօր ծանրացել է ամբողջ Եւրոպայի վրա: Կառաֆունի և Շնեյք- լի միջնադէպքերը, որոնք քիչ էր մնացել պատե- ռազմի պատճառ էին դառնում, ինչպէս այժմ պարզված է, զերմանական կառավարութեան սարքած որդաթղթերն էին: Մի նոր դժգոհութեան խնձոր է գցել այժմ Բիսմարկի կուսակցու- թիւնը շվեյցարական կառավարութեան առաջ: Ինչպէս չհետեւան է, զերմանական կառավարու- թիւնը ներկայումս աշխատում է երկարացնել սոցիալիստներին դէմ եղած օրէնքների գործա- դրութեան ժամանակամիջոցը. նա հետեւում է ա- մեն տեղ սոցիալ-դեմոկրատներին, անարխիստներին գործունէութեանը, և այդ նպատակով մինչև ան- դամ գործակալներ և լրտեսներ էր ուղարկել Շը- վեյցարիա, որտեղ կենտրոնացած է անարխիստ- ների գործունէութիւնը: Գերմանական բխիստա- ղի սոցիալական կուսակցութեան երկու պարա- զուկները՝ Բէքէ և Չիւրիսի Յիւրիսի ու- տիկանական պաշտօնային՝ այդ մասին տեղե- կութիւն էին խնդրել Ոստիկանական պաշտօ- նեան տուել էր այդ տեղեկութիւնը: Բէքէ և Չիւրիսի այդ մասին յայտնեցին բացարձակապէս բխիստագի մէջ, և այդ բանը տեսնելով՝ մի- նիստը Պետական ստիպելով խօստովանել, որ ճշմարիտ կառավարութիւնը գործակալ-լրտեսներ է ուղարկել Շվեյցարիա: Մինիստրը մի և նոյն ժամանակ այն միտքը յայտնեց, որ զբարմալի է, թէ ինչպէս շվեյցարական կառավարութիւնը յանձնառու է եղել պատասխանել Բէքէի և Չիւ- ղիսի հարցմունքներին, և վերջումն էլ աւելցրե- լից, որ ինքը կը դիմի պետական կանցլէրին՝ իշ- խան Բիսմարկին, որպէս զի նա այդ մասին զը- զոնութիւն յայտնի շվեյցարական կառավարու- թեան, և այժմ Վերմանիան բողոքում է այդպի- սի աններելի վարմունքի դէմ: Այդպիսով Գեր-

մանիան իր յարաբերութիւնները լարում է և Շը- վեյցարիայի հետ, որը միշտ չէղբ է եղել վերջին քաղաքական փոթորիկներից, և միշտ հակառակ Բիսմարկի քաղաքականութեան: Եւրոպական ան- կախ մամուլը սրտնեղութեամբ է մատնանիլ ա- նում այդ դէպքի վրա, մեղադրելով դրա մէջ էլի զերմանական կառավարութեանը: Միջազգային յարաբերութիւնները մէջ այդպիսի դիրք բռնելով զերմանական կառավարութիւնը աւելի ու աւելի է լարում հարեան երկիրների յարաբերութիւննե- ռը. իսկ այդ յարաբերութիւնների լարելը, որ կողմից էլ որ քննէք, օգտակար չէ ոչ մի պետու- թեան համար: Միմիայն այդ յարաբերութիւնների լարելու պատճառով է, որ այսօր Եւրոպան սպառազինված զրութեան մէջ է, և այդ ա ն- տ ա ն է ի սպառազինութիւնը ոչ թէ միայն չէ թուլանում, այլ և աւելի սաստկանում է, որով- հետև զեւ. նորերս գերմանական բխիստագի առաջ- զրվեցան 300 միլիոնի փոխառութեան նախա- գիծը՝ սպառազինութիւնը շարունակելու համար: Մի կողմից դժգոհութիւններ յարուցանել և յա- րաբերութիւնները լարել, իսկ միւս կողմից սպա- ռազինվել, — ահա զերմանական կառավարութեան Եւրոպային ցոյց տուած ծառայութիւնը, որի դէմ անդադար բողոքում է թէ մամուլը և թէ հասա- ռակաց կարծիքը:...

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

— Բերլինում պատարաստութիւններ են տեսն- վում, թողա՞ծառանց իշխանին հանդիսաւոր կեր- պով ընդունելու համար, երբ նա կը վերադառ- նայ Պրուսիայի մայրաքաղաքը:

— Պոլսից հեռագրում են Պետերբուրգի լրա- տելիքներին հետեւելը. «Այստեղի մահմետական ազգաբնակչութեան մէջ յուզմունք է նկատուել: Բայց թէ ինչ պատճառով է առաջ եկել այդ յուզմունքը, այդ մասին ոչինչ չը կայ յիշեալ հե- ռագիւրների մէջ:

— Բերլինից հեռագրում են, որ պատերազմա- կան լրագրոցի փոխառութեան նախագիծը բեյ- խստագի մէջ պաշտպանելու դրժը ինքը իշխան Բիսմարկ յանձն առաւ:

— Սոցիալիստներին դէմ եղած օրէնքների գոր- ծադրութեան ժամանակամիջոցը երկարացնելու առաջարկութիւնը մեծ աղմուկ բարձրացրեց զեր- մանական բխիստագի մէջ, սոցիալիստ Չիւր- ղիսի, մի երկար ճառ ասեց այդ օրէնագի դէմ: Չիւրիսի պատասխանեց մինիստրը Պետական, և այն միտքը յայտնեց, միմիայն որ բացառիկ օ- րէնքները կարողացան պահպանել Գերմանիային սոցիալ-դեմոկրատներին կատարել պրոպագանդայից

և դրա հետեւեցնելից: Իր ճառի վերջում մի- նիստը ակնարկեց և այն տեղեկութիւնները վը- ռա, որը ստացել են շվեյցարական կառավարու- թիւնից սոցիալիստ Բէքէ և Չիւրիսի, այն գոր- ծակալների արարքների մասին, որոնք, զերմա- նական կառավարութեան կարգադրութեամբ, ե- ընում են Շվեյցարիայում հետեւելու անարխիստ- ների գործունէութեանը:

— Հիւսիսային գործակալութիւնը՝ հեռա- գրում է մեզ Փարիզից հետեւելով Փարիզի «Na- tional» լրագրը հաղորդում է, որ Ֆրոյէ ներկա- յացրած է եղել այս օրերս ռուսաց զինպան բարձր Մորենսէյմին: Փետրվարի 13-ին բարձր Մո- ընէյմ ներկայ կը գտնվի Ֆրոյէի ճաշկերոյթին «Temps» լրագրը խօսելով այդ լուրի մասին, ա- սում է որ պէտք է նմադրել որ Մորենսէյմ ա- լելի պատուաւոր կերպով կը հրաւիրվի ճաշին, քան թէ դիպլոմատիական մնացած ներկայացու- ցիչները:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԻՑ

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 22 յունվարի: Պետական խորհրդի ներկայ նստաշրջանի մէջ վերջնականապէս կը վճռվի հանքարդարանատերերի կրեդիտը մեծաց- նելու հարցը: «Тражданниъ» լրագրից հաղոր- դում է, որ ներքին գործերի մինիստրը օգնական Պէվէի նախագահութեամբ կազմվող յանձնաժո- ղովի մէջ, — որի նպատակն է քննել այն միջոց- ները, որոնցով կարելի է օգնել երկրադորու- թեանը, — կը մտնեն՝ ուղղակի հարկերի դեպար- տամետի դիրեկտորը և երկրադորութեան դե- պարտամետի դիրեկտորը. կը հրաւիրվին նոյն- պէս և երկրագործներ նախագահի ընտրու- թեամբ: «Новое Время» լրագրի խօսքերին նա- յելով, Ֆիլիստինսկի մինիստրութեան մէջ մի յանձնաժողով հիմնելու լուրը՝ արտասահմանեան բարակեղէնի մաքահարկ վերցնելու կամ քաջ- նելու վերաբերութեամբ հաստատվում է: Պետեր- բուրգ են կանչված Մոսկվայի մանուֆակտուրա- յին խորհրդի երեք էկսպերտները: «НОВОСТЕ» լը- րագրից հաղորդում է, որ փետրվարի 15-ից մին- չև 25-ը Մոսկվայում կը կայանայ ախիւր աղոյնե- րի ժողովը:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 յունվարի: Հրատարակված է մինիստրների մասնաժողովի հետեւեալ կարգա- դրութիւնը. 1) հաստատել հաղորդակցութեան ճանապարհների մինիստրի որոշումը, որով, ա- ռանց առանձին թոյլտուութեան արգելում է եր-

կաթոլիկներին քաջանելու այն ցորենի բուսնի տարիքը, որոնք մտցնում են նաւահանդիսաները և բերում են դէպի արեւմտեան ցամաքային սահ- մանը. 2) տարիքների փոփոխութեան հարցի ա- մենամտել քննութիւնը յանձնել մի առանձին խորհրդի, որը կը կազմվի հաղորդակցութեան ճանապարհների, և պետական կառավարութեան մի- նիստրներից, պետական կոնտրոլիցիոնի և ֆինան- սների մինիստրներից, նախագահութեամբ պետա- կան անտեսութեան ղեկավարամետի նախագահի և 3) թող տալ հաղորդակցութեան ճանապար- հների մինիստրին գործաժողովեան մէջ մտցնել այն տարիքները, որոնք խորհրդի կողմից աւելի նպա- տակայարմար համարված կը լինեն, յայտարարե- լով դրա հետ միասին նոր տարիքներ նշանակե- լու մասին խորհրդի կողմից նշանակված ժամա- նակամիջոցի համար:

ՎԻԵՆՆԱ, 23 յունվարի: «Fremdenblatt» լրա- գրին հեռագրում են Սօֆիայից, որ թիւրքական սահմանի վրա հաւաքված ապստամբներից, որոնք պատրաստվում էին անցնել թիւրքաց սահմանը, Բուրգասի և Լակի-Չաղայի շրջաններում ապստամ- բութիւն յարուցանելու համար, — 41 հողի ձեր- քակալվեցան թիւրքաց իշխանութեան ձեռքով, և ուղարկվեցան Ալբանիայ:

ԲԻՒՒՍՍԷՂ, 23 յունվարի: Բօլշարայի կառա- վարիչները յանձնարարեցին այստեղի դրամահա- տակաւ տանը՝ նիկիւլից բողոքարկեան դրամ պատ- րաստել:

ԼՕՆՂՕՆ, 23 յունվարի: Կատարանը այսօր դատապարտեց զինամիտ գործածող կողմնակից և Գարկինսին բանտարկութեան, իւրաքանչիւրին 15 տարով:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 յունվարի: Ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրի կարգադրութեամբ, Պետերբուրգի համալսարանի վարչութիւնը, սկսե- լով համալսարանի մէջ դասախօսութիւնները, հարկաւոր է համարում մատնանիլ անել ռուս- նոցներին, որ, գնահատելով իրանց կրթութեան ժամանակը, և համոզված լինելով կարգապահու- թեան անհրաժեշտութեան մէջ, նրանք պարտա- տուր են յետ կանգնել ժողովներում մասնակցե- լուց: Այդպիսով, խելացի և իրանց ուսումը շա- րունակել ցանկացող ուսանողները, որոնք, ան- կակամ, ահազին մեծամասնութիւն են կազմում, պարտաւոր են բարոյապէս ազդելու իրանց ոգե- տրվող ընկերներին վրա, և զինադրելու այն բո- լոր փորձերին, որոնք կը ձգտեն խաղաղութիւնը խանդարելու: Իսկ եթէ անկարողութիւնների պատճառով, որոնք կը խանդարեն դասախօսու- թիւնների շարունակելը, հարկաւոր լինի պարապ- մունքները ընդհատել, այն ժամանակ, անկարգու-

ու հրատարակութիւններն: Այդ յանձնաժողովին նախագահն է Շահպաղ էֆէնդի, որ անցեալ ա- մառ դժբաղդ պարագայներու ներքե իսլամական կրօնն ընդունեց. բայց ուրիշ հայ պաշտօնայինը կը կանչուին շատ անգամ յանձնաժողովոյ կող- մանէ թարգմանելու համար հայերէն գրութիւն- ներն:

Էֆէնդիներն մին կը յայտարարէ թէ Շահպաղ էֆէնդի ընտրութիւնը մնասակար է կառավա- րութեան երկու տեսակետով: Առաջին՝ Շահպաղ էֆէնդի ռի ունենալով իւր նախկին կրօնակցաց դէմ պիտի ջանայ որ ձերբակալեալները իբր մե- ղապարտ ցոյց տայ և հաստատէ թէ՛ հայոց մէջ իրական շարժում կայ ընդդէմ տէրութեան: Արդ՝ եթէ ձերբակալեալները մեղապարտ չեն իրօք, ե- թէ չը կայ ոչ և է շարժում ընդդէմ կառավարու- թեան, միթէ՞ օդաւակար է կառավարութեան որ իսլամով, ո՞չ ապաքէն ստոյգ տեղեկութիւններ ու- նենալը կառավարութեան համար անհրաժեշտ պէտք մ'է: Երկրորդ՝ հայ ազգը խորապէս կը վշտանայ տեսնելով որ իւր մի նախկին կրօնակի- ցըն այսպիսի կարեւոր պաշտօն մը կը ստանայ լոկ այն պատճառաւ որ իւր հաւատքն ուրացրէ է, ազգն իրեն համար նախատիք մը կը համարի այս կը կատարին հայեր տեսնելով որ իրենց հաւատարմութիւնը կամ անհատատարմութիւնն հաստատելը կը յանձնուի մի անձի որ կը համա- բուի իրենց թշնամին:

Արդ՝ կը հետեցնեն, երբ կառավարութիւնը այս օրինակ անօրինութիւններով դժգոհութեան աւելիներ կը հայթայթէ հայոց, ինչպէս կրնան իրենք ազգին խօք հասկնել:

Սակայն, կը տեսնուի, մասնաւոր և զուցէ դիպուա- ծական է Շահպաղ էֆէնդի ընտրութիւնը, բայց

կան ուրիշ խորին պատճառներ որ հարկադրած են թէ վերնը և թէ իրենց նմանները կամ եր- կար առնել ի վեր բողոքովին հեռու մնալ ազգին գործերէն կամ փորձ մը ընել վերջ քաշուի: Այդ պատճառները ծնունդ են այն քաղաքակա- նութեան որուն հետամուտ է կառավարութիւնը բաւական ժամանակ ի վեր: Կառավարութեան արդի քաղաքականութիւնն եղած է տկարացնել Պատրիարքական իշխանութիւնը և ջլատել Պատ- րիարքարաններու ազդեցութիւնն: Այս նպատա- կին հասնելու համար կառավարութիւնը ինչ կը- նէ. Պատրիարքարաններու կողմանէ մատուցուած խնդրներն անսխիլ կը պահէ, և առանձնաշոր- հումները մի առ մի քննելու հետամուտ կը լայն: Արդ՝ ինչպէս կրնան բազմիւր իրենք Պատրիարքա- րանի այն ժողովներու մէջ, որոյ կողմանէ եկած ինչդիրներուն կարեւորութիւն պիտի չը տրուի կառավարութեան կողմանէ: Ինչպէս կրնան ի- րենք այդ ժողովներու մէջ պաշտպանել այն ա- ռանձնաշորհումներն որոց կը հակառակի այն կառավարութիւնն, որոյ իրենք պաշտօնայինը են: Իսկ եթէ իրենք առանձնաշորհումաց դէմ հակառակին, իրենց պարտականութեան հակա- ոակ պիտի շարժին: Արդ ոչ այս կրնան ընել, ոչ այն, հետեւաբար երկու սուրի մէջ չը մնան համար հեռու կը կենան աղային պաշտօններէ, և քանի որ հեռու կը կենան ազգային պաշտօն- ներէ, բնականաբար կարող չեն հսկել ազգին վրայ և տեսնել թէ ինչ կը դառնան: Ինչպէս կը տեսնուի, իրենց հեռու մնալն աղային պաշտօն- ներէ կառավարութեան քաղաքականութեան պատ- ճառաւ է:

Բայց միթէ տէրութեան նպատաւոր է առանձ- նաշորհումները բաւաւոր և պատրիարքական

իշխանութիւնը տկարացնելու քաղաքականութիւ- նը: Իրենք այն կարծիքը չունին թէ նպատաւոր լինի: Առանձնաշորհումները Սուլթաններու հրո- վարակներով շնորհուելով թոյլատրած են քրիս- տոնէից իսլամ պետութեան մը մէջ կրօնական ազատութիւն վայելել և դո՛ւ մնալ: Մինչև ցարդ տէրութիւնը պատճառ. մը չէ ունեցած դժգոհ- լինելու շնորհուած այդ իրաւունքներէն. քրիստո- նեայք գո՛հ մնացած են կառավարութիւնէն, և կա- կառավարութիւնն ալ մեծ տաղտուկ է մը ազատ մնացած է, առանց այդ առանձնաշորհումներու ամեն ատեն կրօնական տեսակետներով վէճերն անպակաս պիտի լինէին Պատրիարքներու և կա- րավարութեան միջև, ինչպէս այժմ կը տեսնենք ձուլիլ Տիգրանի խնդրոյն առթիւ. մէկ կողմ Շէխ- իւլ-Իսլամ, միւս կողմ Պատրիարք:

Սակայն ենթադրելով իսկ թէ՛ առանձնաշոր- հումներու ջնջումը օգտակար համարուի կառա- վարութեան, ո՞չ ապաքէն ամեն օր անընդհատ դժտութիւններ կը ծագին, վասն զի վերջապէս քրիստոնեայք ալ զիւրութեամբ չեն ուզեր հրա- ժարիլ այն իրաւունքներն զոր դարեւրէ ի վեր կը վայելէին: Այդ գտնութիւններն ամեն ատեն դժգոհութիւնը վառ կը պահեն ոչ միայն հայոց, այլ թիւրքերոյ բոլոր քրիստոնէից մէջ, և ընկան մէջ որ Օսմանեան տէրութեան թշնամիներն ուզեն օգուտ քաղել այդ դժգոհութիւններէն: Արդ՝ ի- րենց համոզմամբ որքան աւելի կառավարութիւնը յարգէ քրիստոնէից առանձնաշորհումներն, այն- քան աւելի օգուտ կը քաղէ:

Պատրիարքներու իշխանութիւնը տկարացնելու շահաւոր չը նկատուի իրենց աչքին: Պատրիարք- ները, կը տեսնուի, ազգին և տէրութեան միջև միջ-

նորդներ են, և կը հսկին ազգին վրայ, զիտնալով թէ՛ որքան մեծ պատախաճատուութիւն կայ ի- րենց վրայ առաջի Կրօն, միշտ աչալուրջ գտն- ւելու պարտական են, բայց իրենց այդ պարտա- կանութիւնն առ կառավարութիւնն արդիւնաւոր կերպով ի գործ դնելու համար ընդարձակ իշխա- նութեանց պէտք ունեն. արդ երբ այդ իշխանու- թիւնն իրենց չը տրուի, իրենք ալ կը տկարանան և անզօր կըլան իրենց պարտականութիւնը կա- տարելու: Եկեղեցական կազմակերպութիւնը զի- նուորական կազմակերպութեան նման է և հինն հնազանդութիւնն է: Ստորադասեալ եկեղեցական մը չը հնազանդիլ Պատրիարքին, և Պատրիարքը կայսերական հրովարակներու կաթնած կը դիմէ Կրօն և կը խնդրէ որ այդ անհնազանդը Պոլսի բերուի (կը խօսեն Շահպաղեանի վրայ) և կա- րավարութիւնը կը մերժէ կատարել Պատրիարքի այս առաջարկն, որ նորա իրաւունքն է: Արդ՝ երբ Պատրիարք մը կը զրկուի այն իրաւունքն զոր ունի իրեն ստորադասելի մը նկատմամբ, երբ այդ ստորադասեալը կը յարժանակէ Պատ- րիարքին, ինչպէս կուզէք որ այնուհետեւ Պատ- րիարքն ազդեցութիւն ունենայ քահանայներու, վարդապետներու, եպիսկոպոսներու վրայ, և ա- նոնց հրամաններ տայ ու աղբը կառավարէ: Պատրիարքն օչապէս յուսահատեալ, ջլատեալ, դժգոհ կը մնայ, կարող չըլլայ գո՛հ սրտիւ իւր իշխանութիւնը վարել և եկեղեցականք ու աշխար- հականք մնալով անզուլտ, անտի կրնան ծագիլ կառավարութեան համար անախորժ դէպքեր: Ո՛չ ապաքէն մինչև ցարդ տէրութիւնը յարգելով Պատրիարքներու իշխանութիւնը մեծ-մեծ օգուտ- ներ քաղած է:

(Կը շարունակվի)

